

תא חוי, כתיב (בראשית ג) **וַיַּקְרָא** האָדָם שֵׁם אֲשֶׁר־
תֹּוה, בַּי הִיא חִיְתָה אָמַל חַי. חַיָּה וְתִיה בְּמַלְחָה
הַדָּא סְלִקִין. וַעֲלָל דְּאַסְתָּלָק (נ"א דָא אַסְתָּלָק) י', וְעַיִל ו',
דָאַיְהוּ כְּדָקָא יָאָות, דָהָא ו' אַיְהוּ חַיִין וְהַאי, וַעֲלָל
דָא חַיָּה וְתִיה, י' (ס"א זְעִירָא גְּטָלָא) נְטָלָא חַיִין מִן ו'. אַוְתָה
הַכָּא, יְתֻנָּה, יְתִיה.

דעת: דָא אַיְהוּ רַזָּא דְשָׁמִים. מַה שְׁמִים שִׁית
סְטְרִין, אַוְתָה הַכָּא שִׁית סְטְרִין, בָּאִינְיוֹן
תוֹלְדִין דָקָא יְתִיה כְּגַוְונָא דִילִיה, וַעֲלָל דָא יוֹם
לַיּוֹם אַתְכְּלִיל בְּדַרְגָּא עַלְאָה אַמְ'ר. וְלִילָה לְלִילָה
בָּרַזָּא דְכִורָא, דָקָא נְהִיר לָה דָאַיְהוּ שְׂמִיה (נ"א
שְׁמִים) דעת.

וּבָגִין דְהָאי אַמְ'ר רַזָּא עַלְאָה אַיְהוּ, וְלֹא בְשָׁאָר
אַמְ'רִין, אַהֲדָר קְרָא עַלְיה וְאַמְ'ר, אַיְן אַמְ'ר
וְאַיְן דְבָרִים, בְשָׁאָר אַמְ'רִין דַעַלְמָא. אַלְא הָאי

לשון הקודש

הָאָדָם שֵׁם אֲשֶׁר־תֹּוה, בַּי הִיא חִיְתָה
אָמַל חַי. חַיָּה וְתִיה בְּמַלְחָה אַחֲת עֲוֹלִים.
וַעֲלָל שְׁהָסְתָּלָקָה (וְהַסְתָּלָקָה) י' וְגַנְגָּה ו',
שְׁהָוָא כָּרָאוִי, שְׁהָרִי ו' הוּא חַיִים וְהַאי,
וַעֲלָל זֶה חַיָּה וְתִיה, י' (קְטָה נוֹטָלָה) נוֹטָלָת
חַיִים מ', אָפְכָאָן יְתִיה - יְתִיה.
דעת - וְהָוָסְדָר הַשְׁמִים. מַה שְׁמִים
שְׁהָאָרְדִּים, אָפְכָאָן שְׁהָאָרְדִּים

אמֶר, רֹא עַלְאָה אִידּו, בְּדָרְגֵינוּ עַלְאָין, דְּלִילַת תְּפִנָּן אֲמִירָן וְדָבָרִים, וְלֹא אַשְׁתַּמְעוּ, בְּשָׁאָר דָרְגֵינוּ דָאִינָן רֹא דְמַהִימָנוֹתָא, דָאִינָן קְלָא דְמַשְׁתַּמָּע, אֲבָל חַנִּי לֹא (בראשית י) אַשְׁתַּמְעוּ לְעַלְמֵין, וְהִינֵּנוּ דְכַתִּיב בְּלִי גְּשֻׁמָּע קוֹלָם.

אֲבָל בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קָנוּם, אֲפָעָל גַּב דָאִינָן טְמִירִין עַלְאָין, דְלָא אַתִּיְדָעַ לְעַלְמֵין, גְּגִידָיו וּמְשִׁיכָיו דְלָהּוֹן, אַתְּמַשָּׁה וְאַתְּגַנִּיד לְתַתָּא. וּבָגִין הַהוּא מְשִׁיכָיו, אִית לָןּוּ מַהִימָנוֹתָא שְׁלִימָתָא, בְּהָאי עַלְמָא, וּבָכָל בְּגַי עַלְמָא מַשְׁתַּעַו רֹא דְמַהִימָנוֹתָא דְקִוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בָאִינָן דָרְגֵינוּ, בָאִילָן אַתְּגָלִין, וְלֹא הָוו טְמִירִין וְגִינִּיזָין, וְהִינֵּנוּ וּבְקָצָה תְּבִלָּמְלִיחָם, מְרִישָׁא דְעַלְמָא, עַד סִינְפִּי עַלְמָא מַשְׁתַּעַן אִינָן תְּפִימִי לְבָא, בָאִינָן דָרְגֵינוּ גִּינִּיזָין, אֲפָעָל גַּב דְלָא אַתִּיְדָעַ.

לשון הקודש

סוד עליון בדרגות עליונות, שאין שם גמישך ושופע למטה. ומשום אותה אמרות ורבאים, ולא נשמעו בשאר הדרגות שהן סוד האמונה, שכן קול שגשגע. אבל אלה לא נשמעו לעולמים. וזה שבתו בלי נשמע קוֹלָם.

אבל בכל הארץ יצא קנוּם, אף על גב שהם נסתרים עליונים שלא נודעו לעולמים, השפע והמשיכה שליהם

אָבָל בִּמְהַ אֲשֶׁתְמֹדֵעַ, בְּגַין דְּלִשְׁמֵשׁ שֶׁם אֲחֶל
בְּהָם, בְּגַין שְׁמֵשָׂא קְדִישָׂא, רְאֵיהו מְשֻׁבְנָא
מְאִינּוֹן דְּרָגֵין עַלְאַיִן קְדִישֵׂין, וְאֵיהו נְהֹרָא, דְּגַטְיֵיל
כָּל נְהֹרִין גְּנִיזִין, וְהַהוּא מְשִׁיכּוֹ דְּלָהּוֹן, וּבְגִינִּיה
אַתְּהַזֵּי מְהִימָּנוֹתָא בְּכָל עַלְפָא.

מְאָן דְּגַטְיֵיל לְשְׁמֵשָׂא, בְּמָאָן דְּגַטְיֵיל לְכַלְחוֹ דְּרָגֵין.
בְּגַין דְּשְׁמֵשָׂא אֵיהו אֲחֶל דְּאַתְּבֵּיל בְּהָזָן,
וְגַטְיֵיל פָּלָא, וְאֵיהו נְהֹר לְכָל אִינּוֹן גְּנוּגִי נְהֹרִין
לְתַתָּא. וְעַל דָּא וְהַזָּא בְּחַתָּן יוֹצֵא מְחַפְתָּו, בְּגִיהָרוֹ
וְגַצִּיצוֹ דְּכָל נְהֹרִין גְּנִיזִין, דְּכַלְחוֹ בְּתִיאוּבָתָא
בְּרַעִיתָא שְׁלִים, יְהִיבִ לֵיה רַעִיתִיהוּ וְגִיהָרוֹ דְּלָהּוֹן,
בִּמְהַ דְּלַחְתָּן אִית רָעוֹ וְתִיאוּבָתָא דְּכָלה (נ"א דְּכַלְחוֹ)
לְמִיחָב לָה גְּבוּבָן וְמַתָּגָן. וְעַל דָּא וְהַזָּא בְּחַתָּן
יוֹצֵא מְחַפְתָּו.

לשון הקידוש

שְׁגָכְלָל בְּהָם וַנוּטֵל הַפְּלָל, וְהַוָּא מַאיָּר
לְכָל אַוְתָם הַגּוֹנְגִים שֶׁל הַאוֹרוֹת שְׁלָמָתָה.
וְלִבְנָן וְהַוָּא בְּחַתָּן יוֹצֵא מְחַפְתָּו – בָּאוּר
וְהַתְּנוֹצִיצּוֹת שֶׁל בְּל הַאוֹרוֹת הַגּוֹנוֹמִים.
שְׁבָלָם בְּתִשְׁוֹקָה, בְּרַצְוֹן שְׁלִים, נוֹתְנִים לוֹ
רְצֹונִים וְאוֹרְם, כְּמו שְׁלַחְתָּן יִשְׁרָצֹן
וְתִשְׁוֹקָה שֶׁל הַכְּלָה (שֶׁל בְּלָט) לְתַת לָה
אוֹצְרוֹת וְמַתָּנוֹת, וְלִבְנָן וְהַוָּא בְּחַתָּן יוֹצֵא
מְחַפְתָּו.

גב שלא נודע.

אָבָל בִּמְהַ הַמְּנוֹדָעִים? מִשּׁוּם שְׁלִשְׁמֵשׁ
שֶׁם אֲחֶל בְּהָם. מִשּׁוּם הַשְּׁמֵשׁ הַקְדוּשָׁה,
שֶׁהָיָה מִשְׁבֵּן מַאֲוֹתָן דְּרָגָנּוֹת עַלְיוֹנוֹת
קְדוּשָׁות, וְהַוָּא אוֹר שְׁנוּטֵל בְּל הַאוֹרוֹת
הַגּוֹנוֹמִים וְאַוְתָה מְשִׁיכָה שְׁלָהָם, וּבְגַלְלוֹ
גְּרָאִית הַאֱמֹנוֹה בְּכָל הָעוֹלָם.
מי שְׁנוּטֵל אֶת הַשְּׁמֵשׁ, בְּמַי שְׁנוּטֵל אֶת
כָּל הַדְּרָגָנּוֹת, מִשּׁוּם שְׁהַשְּׁמֵשׁ הוּא אֲחֶל

מִן חֶפְטוֹ. דָא עַדּוֹ. וְרוֹא דָא, (בראשית ב) וְנֵהֶר יוֹצֵא מַעַדּוֹ. עַדּוֹ, דָא אִיהוּ חֻופָא דְחַפְטָא עַל פָלָא. יִשְׁוִישׁ בְגָבוֹר. יִשְׁוִישׁ, מִסְטָרָא דָאוֹר קְרָמָה דָלָא אֲשֶׁתְבָח בַּיה דִינָא כָלָל. בְגָבוֹר, מִסְטָרָא דְגַבּוֹרָה, וְאֶפְעַל גַבְדָה אִיהֵי דִינָא שְׁלִים, בְגָבוֹר בְתִיבָה, וְלֹא גָבוֹר, בְגַיְן דְאַמְתִיק דִינָא בְחַסְד, וְגַטְיל בָלָא בְחַדָא, בְתִיאוּבָתָא וְרַעֲוָתָא שְׁלִים. וְכָל דָא, לְרוֹץ אֶרְחָה. כַמָה דְאַת אָמֵר (ישעה מג) הַנּוֹתֵן בְּיִם דָרְךָ לְאַשְׁקָאָה וְלְאַשְׁלָמָא נְהִירָה דְסִיחָרָא בְכָל סְטְרִין, וְלִמְפְתָח בָה אֶרְחָה לְאַנְחָרָא לְתַתָּא.

מִקְצָה הַשָּׁמִים מַזְצָאוֹ, מִסִּיפִי אֶלְיוֹן שָׁמִים עַל-אַיִן דְקָאָמָרָן, אִיהוּ אָפִיק, בְגַיְן דְבָסְיוּמָא דְגֻפָא, אִיהוּ אָפִיק, וּבְהַזָּוָא אַתָר אֲשֶׁתְמֹודָע בֵין דְבָר לְנוֹקֵבָא. וְדָא הוּא דְבָתִיב, (דברים י) וְלִמְקִצָה הַשָּׁמִים וְעַד קִצָה הַשָּׁמִים. קִצָה הַשָּׁמִים דָא עַל-מָא

לשון הקודש

מי זו חֶפְטוֹ? זה עַדּוֹ. וְסָוד זה – (בראשית ט) וְנֵהֶר יֵצֵא מַעַדּוֹ. עַדּוֹ וְוְהִי חֶפְטָה שְׁמַכְסָה עַל הַבָּל. יִשְׁוִישׁ בְגָבוֹר. יִשְׁוִישׁ – מִצְדָ שֶׁל אֹור רַאשֵון שֶׁלָא נִמְצָא בְנוּ דִין פָלָל. בְגָבוֹר – מִצְדָ הַגָּבוֹרָה. וְאֶפְעַל פִי מִקְצָה הַשָּׁמִים מַזְצָאוֹ – מִפְסָוף אַלוֹ הַשָּׁמִים הַעֲלִיּוֹנִים שָׁאָמְרָנוּ הוּא מַזְצִיאָה, וְלֹא גָבוֹר. מִשּׁוּם שְׁמַמְתִיק דִין בְחַסְד וְנוֹטֵל הַבָּל בְאָחָר, בְתִשְׁקָה וּרְצָוֹן שְׁלָמָם.

עלאה. ולמקרה השמים, דא (מלפआ ד) שְׁלָמָא דיליה. במא דהאי גטיל כל גהורין, ובלחו ביה, אוף הביhai, גטיל כל גהורין, ובלחו ביה, ואיהו נפיק מקרה השמים.

ותקופתו: דבחרא (ס"א רסירה) בכל אינון סטרין (נ"א ספרין) קדיישין, דאתzion (דף קל"ז ע"ב) לאתגרא ולאתשכאה ולנצח מגיה. אין נפטר, לית מאן דאתחפיא מההוא גהירוג, דהא לבלחו אגהיר בכללא חדא, לבל חד וחד כמה דאתחי ליה.

ובד בלהו אשתלימו ואתגירו מגו שמישא, כדין סירה מטערא בגונא דאימא עלאה, שלימא בחמשין טרעין, ודא איהו דכתיב תורה יי' תמיימה, דהא כדין איה (שליטא) תמיימה, מפל סטרין, ברוא דחמש דרגין, בגונא דאימא עלאה,

---

לשון הקודש

זהו שפטוב (בריס) ולמקרה השמים ועד קכח השמים. קכח השמים - זה העולם העליון. ולמקרה השמים - זה המלך השלום שלו. כמו שהוא נוטל את כל האורות וכולם בו, אף זה פך, נוטל כל האורות והוא יוצא מקכח השמים. ותקופתו - שטובב (shallabbat) בכל אותן הצדדים (הspirot) הקדושים שראים

דאינן חמש רוזא דהמשין.

ובגינני כך, אידי אתיא בחמש חמש תיבין, בגין
לאשלמא לרוזא דהמשין. תורה יי'
תמיימה משבת נפש, הא חמש. עדות יי' נאמנה
מחכימת פתי, הא חמש. פקודי יי' ישרים
משפטתי לב, הא חמש. מצות יי' ברה מאירת
عينים, הא חמש. יראת יי' טהורה עומדת לעד,
הא חמש. משפטוי יי' אמת צדקו ייחדיו, הא
חמש. וכלהו אתין בחמש חמש, לאתכללא
כגוננא דאימא עלאה.

ועל דא, יהוזה יהוזה שית זמגין, לךבל שית
סטרין עלאיין, דאינן רוזא דשמא עלאה, (פ"א
דשמא עלאיין) ועל דא, סיחרא אטמליא ואשתלים
בסיחרא עלאה בדקה יאות, ודא איהו ביומה

לשון הקודש

(שלמה) תמיימה מבל הצדדים, בסוד של
חמש רגנות, במז האם העליונה, שם
חמש, סוד של חמשים.
ולבן היא בא בחמש חמיש תבות,
כדי להשלים לפוד של חמשים. תורה
ה' תמיימה משבת נפש – הרי חמש.
עדות ה' נאמנה מחכימת פתי – הרי
חמש. פקודי ה' ישרים משפטתי לב –

דְּשַׁבְתָּא, דְּכַלָּא אֲשֶׁתְּלִים בְּדַקָּא יִאות, בְּרוֹא דְּשַׁבְתָּא עַילָּא וִתְתָא. וַעֲלֵ דָא בְּיוֹמָא דָא, אֲתוֹסָף גְּהִירוֹ בְּכָלָא, בְּדַקָּא מְרוֹן. שְׁמִים נְטָלִי מִפְקֹרָא דְּחִי בְּקְדֻמִּתָּא, וְאַינְזָן מְנַהֵּרִי וּמְתַקְּנִי לְכִבּוֹד עַלְאָה, מְרוֹזָא דְּסִפְרָה עַלְאָה, אֲבָא דְּכָלָא. וְמְרוֹזָא דְּסִפְרָה, אִימָא עַלְאָה. וְאַיהֲוָה, מְרוֹזָא דְּסִפְרָה. וּבְגִינִי כֵּה, מְסִפְרִים, בְּדַקָּא מְרוֹן. בְּרוֹא דְּתִלְתָּה שְׁמַהּוּן אַלְיָזָן, דְּשַׁלְטִין בְּיוֹמָא דְּשַׁבְתָּא, עַל בָּל שְׁאָר יוֹמִין.

וּבְגִינִי כֵּה תְּזַשְּׁבַחַתָּא דָא, קָאָמֵר דָוד בְּרוֹת קְדֻשָּׁא, עַל גְּהִירָה וְגַצִּיכָו וְשׂוֹלְטָנו (ס"א וְתַקְנִינָא וְשְׁלִימָו) דְּיוֹמָא דְּשַׁבְתָּא עַל בָּל שְׁאָר יוֹמִין (ס"א וְתַקְנִינָא דְּילָה דְּאַתְּקָנָת בְּיוֹמָא רָא מִפְלָשָׁא יוֹמִין) בְּגִינִי רְזָא דְּשָׁמָא עַלְאָה, דְּקָא גְּהִיר בְּגְהִירָה, וְגַצִּיכָו, וְאֲשֶׁתְּלִים בְּשַׁלְימָו עַילָּא וִתְתָא. וּבְדִין תּוֹרַת יְהִי תְּמִימָה, שְׁבָת

לשון הקידוש

מְתַמְלָאת וְנִשְׁלָמָת בְּסִדּוֹר עַלְיָזָן בְּרוֹאי, מְסִפְרִים, בָּמו שָׁאָמְרָנוּ, בָּסָוד שְׁלִשָּׁת וְוָהו בְּיוֹם הַשְּׁבָת, שְׁהַפֵּל נִשְׁלָם בְּרוֹאי הַשְׁמּוֹת הַלְלוֹ, שְׁשׂוֹלְטִים בְּיוֹם הַשְּׁבָת בָּסָוד הַשְּׁבָת מַעַלה וּמְטָה. וְלִבְנָן בְּיוֹם הַזָּהָר נָסָף אוֹר בְּפָל, בָּמו שָׁאָמְרָנוּ. וְלִבְנָן הַתְּשִׁבְתָּה הַזָּהָר דָוד בְּרוֹת הַשְׁמִים נֹזְלִים מִפְקֹר הַתְּיִים בְּרָאשָׁונָה, וְהֵם מְאִירִים וּמְתַקְנִים אֶת הַכְּבָדָה הַעַלְיוֹן מִסּוֹד הַסְּפָר הַעַלְיוֹן – הַאָב שְׁלַהְבָל. וּמִסּוֹד הַסְּפָר – הַאָם וְנוֹצֵץ בְּהַתְּנוֹצִיות, וְגַשְׁתָּלָם בְּשְׁלָמוֹת הַעַלְיוֹנה. וְהֵו מִסּוֹד הַסְּפָר. וְלִבְנָן

דָמְעַלִי שְׁבַתָּא, (ס"א רוא דשמור בבוד לילה רחא היא תורה ה' תמיימה תורה שבעל פה משה קבל תורה מסיני והא אתערו על תורה שבעל פה דאיילו תורה שבכתב הא כתיב ויצו משה את חלויים וגוי ל��וח את ספר התורה. רחא לליינאי אתחוי להאי דאחד בשמי שא ומלהא דאתיא מגינה משה נחיר לישראל ארבעין שניין שמי שא ביוםיו ותורת ה' דא מעלי שבטא) **ברוזא חדא בדק אמרן.**

וְאַתְקִינוּ (ס"א אנשי בנטת הגדרלה סידורא דתשבחתא) **חֶבְרִיא**
שִׁירֹתָא דְתִזְשְׁבַחֲתָא, **מֵאִינּוֹן תִזְשְׁבַחֲתָנוּ**
דָדוֹד, מִרְזָא דָא הַשְׁמִים, דָאִיחּוּ נְטִיל בְּרִישָׁא,
וְנַחַר לְכָל שָׁאר. וְלִבְתָר הַהוּא נַחַר דְגַפִּיק מַעַן,
וְדָא אִיחּוּ רָזָא, (תהלים לא) **רְגִנּוּ צְדִיקִים בִּזְיַיְהוּ בְגִינּוּ דְהָאִי**
נַחַר כְּנִישׁ וְנְטִיל כָּלָא מִרְזָא דְשָׁמִים, בְּרָזָא עַלְאהָ,
וּמְקוֹרָא דְתַחְיִי, כָּלָא בְּדָקָא יִאָוֶת בְּיוֹמָא דָא.
וְשִׁמְשָׁא אַתְקִין לְאַנְחָרָא בְּדָקָא יִאָוֶת, בְּיוֹמָא דָא.

לשון הקודש

החרדים ראשית התשבחות מאותן
תִשְׁבְחוֹת של דור מסוד זה השמי,
שְׁנֽׁוֹטֵל בָּרָאשׁ וּמְאִיר לְכָל הַשָּׁאָר. ואחר
כֵּה אָוְתוֹ נַחַר שִׁוְצָא מַעַן, וזה סוד
(תהלים לא) **רְגִנּוּ צְדִיקִים בָּהּ.** משום שהנחר
הזה בונם ונוטל הכל מסוד השמי
בָסּוּד עַלְיוֹן, ומוקור התחים, הכל בראי
בְּיוֹם זה. והشمש מתקון להAIR בראוי
בָסּוּד אֶחָד, כמו שאמנו.
וְתַקְנוּ (אנשי בנטת הגדרלה הסדור של השבח)

וְלֹכֶת סיהרָא דקָא מתפִרְשַׁת מפסְטָרָא אַחֲרָא
בַּיּוֹםָה דָא, בְּגִין לְאַתְנֵהָרָא מִן שְׁמַשָּׁא,
וְדָא אִיהוּ לְדָוד בְּשִׁגְוָתוֹ אֶת טַעַמוֹ וְגוֹ. וְלֹכֶת
דְאַתְפִרְשַׁת מִגִּיהָ, הָא אַתְחַבְּרָת בְּשְׁמַשָּׁא.
וְתוֹשְׁבַחַתָּא דָא בְּתִרְיוֹן וְעִשְׂרֵין אַתְזָוָן, דָא עִילְבָה
שְׁמַשָּׁא בְּסִיחָרָא. וְתוֹשְׁבַחַתָּא דָא, פְרִישָׁו דְסִיחָרָא
מִפְסְטָרָא אַחֲרָא, וְתוֹשְׁבַחַתָּא דְעִשְׂרֵין וְתִרְיוֹן אַתְזָוָן
בְּגִיהָרוֹ דְשְׁמַשָּׁא. וְלֹכֶת אַתְחַבְּרוֹתָא וְסַלִיקָו
דְמַטְרוֹגִינִיתָא עִם בָּעֵלה. וְדָא אִיהוּ (תהלים ז') תִפְלָה
לִמְשָׁה אִיש הָאֱלֹהִים. אַתְחַבְּרוֹתָא וְאַתְדִבְקוֹתָא
דְאַתָּתָא בְּבָעֵלה, לְפִרְשָׁא יְמִינָא וְשִׁמְאלָא לְקַבְלָא
לָה, וְלֹמְהָוִי בְּחַדָּא בְּחֻבּוֹרָא חַדָּא. (לֹמְהָוִי חַד בְּרוֹא חַד. וּכְלָ
אלֵין שָׁמַיִם מִסְפָרִים לוֹן וּמִתְקַנֵּין לוֹן. מִבָּאוֹן וְלֹהָלה תִשְׁבַחַן אַחֲרֵינוּ הַדָּרוֹת
וְתִיאוּבָתָא שְׁלִימָתָא. אֶבֶל הַנִּי אִינּוֹן תִקְנוֹן שְׁלִימָתָא עַלְאהָ בְּרוֹא דְשָׁמָא קְדוּשָׁא
כֶּרֶךְ יָאָות וְתוֹשְׁבָהָן אֶלְין אַתְקִינוּ בְתִקְנוֹן רְשָׁבָת דָאִיהוּ סְלִיק וְאַתְעַטֵּר בְעַטְרוֹי

לשון הקודש

הַתְחַבְּרוֹת וְעַלְיתָה הַגְּבִירָה לְבָעֵלה, וּוֹהִי
שֶׁ ז' תִפְלָה לִמְשָׁה אִיש הָאֱלֹהִים.
הַתְחַבְּרוֹת וְהַתְדִבְקוֹת אֶשֶּׁה בְּבָעֵלה,
לְפִרְשָׁא יְמִינָא וְשִׁמְאלָא לְקַבְלָ אָוֹתָה וְלֹהָיוֹת
כְאֶחָד בְּחֻבּוֹר אֶחָד. (לְהִיּוֹת אֶחָד בְּסָדֶר אֶחָד. וּכְלָ
אֶלְוּ שָׁמַיִם מִסְפָרִים לָהֶם וּמִתְקַנִּים אֹוֹתָם. מִבָּאוֹן וְלֹהָלה תִשְׁבַחַות
אַחֲרוֹת שְׁלִימָה וּגְוָשָׁקה שְׁלִימָה. אֶבֶל אֶלְוּ אֹוֹתָם תִקְוָן
הַשְּׁלִימָה וְהַלְלִיָּה בְּטוֹרָה שְׁלִימָה. אֶבֶל אֶלְוּ אֹוֹתָם תִקְוָן
הַתְקִינוּ בְתִקְוָן שְׁלִימָה, שְׁהָוָא עֹלָה וּמִתְעַטֵּר בְעַטְרוֹתָיו בְּרוֹאוי,
וּשְׁתִים אַוְתִיּוֹת בְּאוֹר הַשְּׁמָשָׁא. וְאֶחָר בָּ

וְאֶחָר בָּהּ הַלְבָנָה שְׁנִפְרַדָת מִהָאֶצְדָה
הַאֲחֶר בַיּוֹם הַוָה בְּרִי לְהִיּוֹת מְאִירָה מִן
הַשְּׁמָשָׁא, וְוֹהוּ לְדָוד בְשִׁגְוָתוֹ אֶת טַעַמוֹ
וְגוֹ. וְאֶחָר שְׁנִפְרַדָת מִפְנָנוּ, הַרִי
מִתְחַבְּרָת בְשְׁמָשָׁא, וְתוֹשְׁבָת וּבְעִשְׁרִים
וּשְׁתִים אַוְתִיּוֹת שְׁמַכְנִים בָהּ הַשְּׁמָשָׁא
וְתוֹשְׁבָת וּפְרַדָת הַלְבָנָה מִן
הָאֶחָר, וְתוֹשְׁבָת שְׁלִימָה כְאֶחָד
וּשְׁתִים אַוְתִיּוֹת בְּאוֹר הַשְּׁמָשָׁא. וְאֶחָר בָּ

ברקא יאות וסלקין ברזא דשפא קדרישא למחרוי חד ברזא דכבוד אל רשותים מספרים ליה זורהין ליה בראם).

וְדֹא אִיהוּ (תהלים צח) מזמור שירו לוי שיר חדש. **תוֹשֶׁבֶתָּא דָא הָא אַזְקִימָנָא.** אבל אף על גב דאתערנא ביה, אתערז דחבריא דקה אתערז, שפיר איה, דהנזהו (דף קל"ח ע"א) פרות עלות כד הוו נטלי ארונא, אתערז בהאי תשכחתא, במא דאת אמר (שמואל א ו) וישראל הפרות בךך. ומה שירה הוו אמר. (תהלים צח) מזמור שירו לוי שיר חדש כי נפלאות עשה. רזא דא איה בגונא דלעילא. בשעתא דאין חיות נטלי (ארונא) ברסיה, לארא מא ליה לעילא, איעון אמרי תשכחתא דא.

וְאֵי תִּמְאָה, אמרاي בתיב הבא חדש, וזה תדריך קאמרי תשכחתא דא. אלא ודי חדש איה, וחידש לא אקרי, אלא בתחרותא

לשון הקודש

שירה הוי אומרות? מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה. הספר הנוה הואה במו שלמעלה. בשעה שאוთן היוות נושאות את (הארון) הקפאה להרים אותו למעלה, הן אומרות תשכחת זו.

וזאת תאמיר, לפה כתוב באנו חדש, והרי תמיד אומרים תשכחת זו? אלא ודי שהוא הוא חדש, וחרש לא נקרא אלא בתחרותה הילבנה בשןורה

ועלם בסוד השם הקדוש להיות אחד בסוד של בבוד אל של השמים מספרים לו וווערים לו במו שאמרנו.

וזה מזמור שירו לה' שיר חדש. התשכחת הוו הרי בארכונה. אף על גב שהתעוררנו בה, התעוררות התברים שהתעוררנו, יפה הוא, שהפרות הללו, בשתיו נושאות את הארון, התעוררנו בתשכחת הוו, במו שנאמר (שמואל-א ו) וישראל הפרות בךך. ואיזו

דָּסִיחָרָא, פֶּרְ אַתְנָהֵרָת מִן שְׁמַשָּׁא, בְּדַיִן אֲיַהוּ
חֶדְשָׁ, וְדָא אֲיַהוּ שִׁיר חֶדְשָׁ. הַוְשִׁיעָה לוֹ יִמְינֹ
וַיְרוּעַ קָדְשָׁו, הָא אַתְעַרְזָתָא דִימִינָא וַשְּׁמָאָלָא
לְקַבְּלָא לָהּ.

וַתְּוַשְּׁבַחַתָּא דָא, פֶּרְ גַּטְלִי אַרְזָנָא, קָא מְשֻׁבְחָאָן
לָהּ. פֶּרְ סְלִקִין לְבִית שְׁמִישׁ. בְּגַנוּנָא
דָעֲגָלוֹת סְלִקִין לְבִית שְׁמִישׁ. וּכְלָא בְּרוֹזָא חַד סְלִקִין,
בְּגַיְן דְּבָשְׁבָת אֲיַהוּ סְלִיקָוּ דְכּוֹרְסִיאָ, לְסְלִקָּא
לְעִילָּא. הַתְּקוּנָא דְתְוַשְּׁבַחַתָּא דָא בְּשָׁבָת אַלְיָן
תְּשִׁבְחָן בְּלָהּ אַתְקִינוּ בְּשָׁבָת, לְשִׁבְחָא לִיהְ עַמָּא
יְחִידָא בְּעַלְמָא.

מִזְמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבָת, (תְּהִלִּים צב) **תוֹשְׁבַחַתָּא דָא**,
אָדָם הָרָאשׁוֹן קָאָמֵר לָהּ, **בְּשָׁעָתָא**
דְאַתְרֵךְ מְגַנְתָּא דָעֵן, **וְאַתָּא שָׁבָת וְאֲגַיְן עַלְיהָ.**

לשון הקידוש

מְהַשְּׁמָשׁ, אוֹ הוּא חֶדְשָׁ, וְוָהּ שִׁיר חֶדְשָׁ. הַתְּקוּנָן של
הַוְשִׁיעָה לוֹ יִמְינֹ וַיְרוּעַ קָדְשָׁו, הַרִּי הַתְּשִׁבְחוֹת
הַתְּעוֹרֹרוֹת של יִמְין וַשְּׁמָאל לְקַבְּלָה אוֹתוֹ הַעַם
הַיְהִיד בְּעוֹלָם.

וְתְּשִׁבְחָתָ וּ, בְּשָׁנוּשָׂאות הָאָרֹן,
מְשֻׁבְחוֹת אַוְתָה בְּשֻׁעוֹלוֹת לְבִית שְׁמִישׁ,
בְּמוֹ שְׁעִנְלוֹת עוֹלוֹת לְבִית שְׁמִישׁ, וְהַכְּלִיל
עוֹלִים בְּסֹוד אֶחָד, מְשֻׁוְם שְׁבָשָׁבָת הִיא

וְאִזְקָמֵה חֶבְרִיא, תֹּשְׁבַּחֲתָא דָא, עַלְמָא תִּתְאֵה
קָא מִשְׁבָּח לְגַבֵּי עַלְמָא עַלְאָה, יוֹמָא (רכלא ביה)
דָא יהו בַּלוּ שְׁבָת, מַלְבָּא, דְשַׂלְמָא דִילִיה. וְדָא
אייה מִזְמֹר שִׁיר, וְלֹא כְתִיב מָאן קָאָמֵר לִיה,
בְּמַה דָא קִימַנָּא.

לַיּוּם הַשְּׁבָת, יוֹמָא עַלְאָה, שְׁבָת עַלְאָה. דָא שְׁבָת
וְדָא שְׁבָת, מָה בֵין הָאֵי לְהָאֵי. אַלְא, שְׁבָת
סְתִמָּה, דָא שְׁבָת דְמַעְלִי שְׁבָתָא. יוּם הַשְּׁבָת, דָא
שְׁבָת דְלַעַילָּא. דָא יוּם, וְדָא לִילָּה. (שמות לא) וְשִׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת, הָא לִילָּא, רֹזֵא דְנוֹקָבָא.
(שמות כ) זָכֵר אֶת יוּם הַשְּׁבָת, הָא יוּם, רֹזֵא דְדִכּוּרָא.
וּבְגִין כֵּךְ מִזְמֹר שִׁיר לַיּוּם הַשְּׁבָת.

וְאַשְׁבֵּחַ בְּכַפָּה אֶתְר, דַעַלְמָא תִּתְאֵה לֹא סְלִיק
בְּשָׁמָא, וְאַתִּיא סְתִמָּה, בְּגִינָן הָאֵי, וּבְגִינָן
וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וּבְגִינָן (שמות כד) וְאֶל מֹשֶׁה אָמֵר עַלְה

לשון הקודש

המשבחת הוּא מִשְׁבָּח הָעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן שְׁבָת. זֶה
את הָעוֹלָם הַעֲלֵיוֹן, יוּם (שהבל בו) שְׁדוֹא
בְּלֹו שְׁבָת, הַמְלָך שְׁהַשְׁלָום שְׁלוֹ. וְזֶה
מִזְמֹר שִׁיר, וְלֹא כְתוּב מַי אָמֵר אֶתְר,
סְוד שְׁלֹו זֶבֶר. וְלֹכֶן מִזְמֹר שִׁיר לַיּוּם
הַשְּׁבָת.

לַיּוּם הַשְּׁבָת - הַיּוּם הַעֲלֵיוֹן, הַשְּׁבָת
הַעֲלֵיוֹנה. וְשְׁבָת וְוְשְׁבָת. מָה בֵין זֶה
לְזֶה? אַלְא שְׁבָת סְתִמָּה וְשְׁבָת שְׁלֹו עַרְבָּה
הַתְּחִתּוֹן עֹלָה בְשָׁם וּבְאָסְתִמָּה, בְּמוֹ זֶה

אל יי'. בְּלָהו סְתִים שֶׁמֶא, וְלֹא סְלִיק בֵּיה. (אלא) (ס"א
וכלא) בְּגַיּוֹ דְּאִית בֵּיה דְּרָגָא עַלְאָה, וְלֹגְבִּי דְּרָגָא
עַלְאָה אִיהוּ לֹא סְלִיק בְּשֶׁמֶא. נְהֹרָא דְּשָׂרָגָא, לֹא
סְלִיק בִּימָמָא, בְּגַהְוָרָא דְּשָׁמֶשֶׁא, וְעַל דָּא לֹא סְלִיק
בְּשֶׁמֶא. וְכֹל אַלְיוֹן תְּשִׁבְחָנָן, דְּשִׁבְתָּה, דְּאִידָּה בְּבּוֹד (ס"א
יום השפט דאייהו תושבחתא) יוֹם, אִיהוּ תְּזִשְׁבַּחֲתָא עַלְאָה, עַל
כָּל שָׁאָר יוֹמָין. (ס"א וְכֹל אַלְיוֹן תְּשִׁבְחָנָן אַתְקִינוּ בְּתִיקִינוֹ רְשָׁבָתָא דְּאִיהוּ
סְלִיק לְאַתְעַטֵּר בְּעַטְרוֹן עַלְיוֹן אַתְרִינוּ קְדִישָׁן עַל כָּל שָׁאָר יוֹמָין).

גְּשֻׁמָת בֶּל חַי, הָא חֶבְרִיא אַתְעַרוּ בֵּיה מְלִין
דְּקָשׁוֹת. אַבָּל אִית לֹן לְאַדְפָּרָא, הָאִי
גְּשֻׁמָתָא דְּפָרָחָא מְהַהּוֹא חַי הַעוֹלָמִים. וּבְגַיּוֹ דְּאִידָּה
דְּיִילִיה, דְּמִגִּיה נְפָקָן בֶּל בְּרָכָאָן, וְשְׁרִין בֵּיה, וְהָוָא
אַשְׁקֵי וּמְבָרֵךְ לְתָתָא, הָאִי גְּשֻׁמָתָא דְּנְפָקָא מִגִּיה,
אִית לְהָ רְשָׁוֹ לְבָרָכָא לְהָאִי אַתָּר.

 לשון הקודש

בעטרות עליונות, מקומות קדושים על כל שאר הימים – וַיְקִרְאָ אֶל מֹשֶׁה, וּבָמוֹ (שמות כד) וְאֶל
מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל הָ. בְּלָם שֵׁם נְסִיף
גְּשֻׁמָת בֶּל חַי, הֶרְיָה תְּחִבְרִים עֹרְרוּ בָּו
דְּבָרִי אִמְתָּה. אַבָּל יִשׁ לְנוּ לְהַזְּבִיר,
הַגְּשֻׁמָה הַזּוֹ שְׁפָרָחת מִאָתוֹ חַי
הַעוֹלָמִים. וּמְשׁוּם שְׁהִיא שָׁלֹן, שְׁמַמְנוֹ
יְוַצָּאוֹת בֶּל הַבְּרִכּוֹת וּשְׂרוֹתָ בָּו, וְהָוָא
מִשְׁקָה וּמְבָרֵךְ לְמַטָּה, הַגְּשֻׁמָה הַזּוֹ
שִׁיצָאת מִמְנוֹ יִשׁ רְשָׁוֹת לְבָרֵךְ אֶת
הַמְּקוֹם הַוֹתָה

– וַיְקִרְאָ אֶל מֹשֶׁה, וּבָמוֹ (שמות כד) וְאֶל
מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל הָ. בְּלָם שֵׁם נְסִיף
בְּרָגָה עַלְיוֹנָה, וְאֶל הַדְּרָגָה הַעַלְיוֹנָה הוּא
לֹא עַולָה בְּשֵׁם. אוֹר הַמְנֹורָה לֹא עַולָה
בַיּוֹם בְּאֹור הַשְּׁמֶשׁ, וְעַל זֶה לֹא עַולָה
בְּשֵׁם. וְכֹל אֶלְהָה תְּשִׁבְחוֹת הַשְּׁפָט, שְׁהִיא
בְּבּוֹד יוֹם הַשְּׁפָט, שְׁהִיא תְּשִׁבְחָתָה הַיּוֹם, הִיא
תְּשִׁבְחָת עַלְיוֹנָה עַל כָּל שָׁאָר הַיּוֹם. וְכֹל
אֶלְהָה תְּשִׁבְחוֹת הַתְּקִינוֹ בְּתִיקִינוֹ שְׁלַשְׁתָה, שְׁהִיא עַולָה לְהַתְעַטֵּר

יעל דָא פְּרַחִין גְּשֶׁמְתֵין מְהֻהוֹא חַי, בְּמַעַלִי שְׁבַתָּא. אַיִלּוֹן גְּשֶׁמְתֵין דָאַיִלּוֹן פְּרַחָאָן. מִמְשֵׁן מְבָרְכֵין לְהַאי אַתָּר דָאַקְרֵי שֵׁם מַתָּא. וְהַהְוא אַתָּר דְגַפְקֵי מְגִיה מְבָרֵךְ לֵיה לְעִילָא, וְהַאי שֵׁם מְקַבְּלָא בְּרַכָּאָן, מַתָּא וְמַעַילָא, וְאַתְּכַלְילָת מִכְלָסְטְרֵין.

ביומי דְחֹול, אַיִלּוֹן מְקַבְּלָא בְּרַכָּאָן, מִשְׁאָר גְּשֶׁמְתֵין, דָקָא מְבָרְכֵין לֵה מַתָּא. בְּיוֹמָא דְשַׁבָּת, אַיִלּוֹן מְקַבְּלָא בְּרַכָּאָן מַאֲיַלּוֹן גְּשֶׁמְתֵין עַלְאיָן, דָקָא מְבָרָכָאָן לֵה בְּאַרְבָּעִין וְחַמֵּשׁ תִּיבְינָן, כְּחוֹשְׁבָן מַה. (מנשمت בְּלִי חַי עד וְהַאֲחַרְזִינִים) (ס"א וּבָרוֹא רְתַמְשִׁין תִּיבְינָן, בְּחוֹשְׁבָן מ"י) כְּמֵה דְאַקְיִמְנָא, בָּרוֹא מַה, וּבָרוֹא מ"י. דָא עַלְמָא עַלְאָה, וְדָא עַלְמָא תִּתְאָה. גְּשֶׁמֶת בְּלִי חַי (ס"א עד וְהַאֲחַרְזִינִים) מַה. יְמִין וְאַיְלוֹ פִּינוּ מְלָא שִׁירָה עד וּמְלַפְגִּים, סְלִקָּא תְּזִשְׁבַּחַתָּא אַחֲרָא חַמְשִׁין

לשון הקודש

ולבן פּוֹרְחוֹת הַגְּשָׁמוֹת מֵאֹתוֹ חַי בְּעֵרֶב הַשְּׁבָת, הִיא מְקַבְּלָת בְּרָכוֹת מֵאֹתוֹ שְׁבָת, אָוֹתָן נִשְׁמֹות עַלְיוֹנוֹת שְׁמַבְרָכוֹת אָוֹתָה מְבָרָכוֹת מִקּוֹם זֶה שָׁנַקְרָא שֵׁם מְלָמֶתֶה. וְאָוֹתָו מִקּוֹם שְׂיוֹצָאוֹת מְפָנָיו, מְבָרֵךְ אָוֹתָו לְמַעַלָה, וְשֵׁם זֶה מְקַבְּלָת בְּרָכוֹת מְפַתָּה וּמְפַעָלָה, וְגַכְלִילָת מִכְלָסְטְרֵין. בִּימֵי הַחַל הִיא מְקַבְּלָת בְּרָכוֹת מִשְׁאָר הַגְּשָׁמוֹת שְׁמַבְרָכוֹת אָוֹתָה מְלָמֶתֶה בְּיּוֹם

תיבין. ואף על גב דלא קיימא תפנו מלָה בהוישׁבַנָא, סלקא חשבַנָא רזא מ"י. ומפنو ולהלאה סלקא תושׁבְחַתָא אחרא לחשׁבּון (מ"ה) מאה תיבין, תשׁלומין דכלא, וחד רתיבא על מה דשׁRIA דאייהו. (דף קג"ח ע"ב) תשׁלומיא (ס"א והוא שליטא עלאה).

ובכל שבחה דא, וכל מלין אלין, בלהו שיפין ידיען, בהוישׁבַנָא לתשׁלומיא דשבת, ולאשתלמא מניהו, בדקא חזי. ובאה עמא, דיריעי לסדרא שבחה דמריהון, בדקא יאות. מבאן ולהלאה סדורא דעתו תא כמה דאתתקנת.

כתב (תהילים כב) ואתה יי' אל תרחק אילוֹתִי לעזרתי חושה. דוד מלָבָא אמר דא, בשעתא דהוה מתקון ומסדר תושׁבְחַתָא דמלָבָא, בגין לחברא שמישא בסירה. בין דהוה לשון הקידש

שבת ולהשׁתלים מכם ברاوي. אשורי העם שידעים לסדר את שבח רבונם ברاوي. מבאן והלאה סדור התפלה במו שתקן.

כתב (תהילים ככ) ואתה הי אל תרחק אילוֹתִי לעזרתי חושה. דוד המלך אמר את זה בשעה שהיה מתקון ומסדר את תשבחת המלך ברי לחבר את השמש ללבהנה. בין שהיה מתקון ומסדר את שהוא תשולם (אותו שלם עליון). וכל השבח היה וכל הדברים הללו כלם איברים יודעים ביחסון לתשלים

מִתְקֹנוּ וּמִפְדֶּר שְׁבַחֲיוֹן דִּילֵיה לְאַתְּחָבָרָא. אמר
וְאַתָּה יְיָ אֶל תַּرְחַק.

וְאַתָּה יְיָ רֹזֵא דְּחַבְרוֹתָא חֶדֶא בְּלֹא פְּרוֹיזָא. אל
תרחק, כיון דאייה סלקא לא תעררא
בבעלה, וכלא בעלמא עלאה, ומטען בעי לסלקא
לאין סוף, לא תקשרה כלא לעילא לעילא, ובגין
כך אל תרחק, לא סטלקא מינן, לשבקא לנו.

ובгин פה, בגו סדיירא דתו שבחתא, בעאן ישראאל
לא תבלילא תפון, ולא תדבקא בהדייה
מתטא, דאל מליא יבעי לא סטלקאה האי כבוד, הא
ישראאל לחתא אחידן ביה ותקפין ביה, דלא שבקי
לייה לא תרחקא מניהו. ועל דא צלוותא בלחש,
במאן דמליל ברזא עם מלפא, ובעוד דאייה ברזא
עמייה, לא אתרחקא מגיה כלל.

לשון הקידוש

שבחיו להתרבה, אמר אתה הי אל ישראל להפלל שם ולהתקבך עטם
מלמטה, שאלםלא ירצה להתעלות
הכבד הזה, הרי ישראל למטה אחויים
בו ומחייבים בו שלא יעוז אותו
להתרחק מהם. ולכון התפלה בלחש,
כמי שמדרבר בסוד עמו הפלך. ובעוד
שהוא בסוד עמו, לא מתרחקת ממנו
כלל.

תרחק להסתלק מआתנו ולעוז אורתנו.
ולכון בתוך סדור התשבחת צרייבים